

[Hans Hedtoft.]

Denne haarde Vanskelighed maa ikke forties for Vælgerne.

Den danske Befolkning kræver fuld Beskæftigelse, sociale Forbedringer og kulturelle Indsatser. Disse Krav er berettigede og bør opfyldes i det Omfang, det er gør ligt. Enhver ved jo, hvad Socialdemokratiets Maal er. Men

— sagde jeg —

„skal vi have Chance for at gennemføre blot en Del af disse Ønsker, maa vi holde Hus med vore økonomiske Ressourcer. Giver vi fri Bane for Spekulation og ukontrolleret Import, opgiver vi de samfundsmæssige Synspunkter i den økonomiske Politik — da forskertser vi alle Muligheder baade for Bevarelsen af vor sociale Standard og nye Kravs Gennemførelse: Kriser, Krak og Tilbagegang vil blive Danmarks Lod — ikke Fremskridt.“

Det var min Vælgermødetale, det var, hvad der fra socialdemokratisk Side blev sagt forud for den 30. Oktober, før Fejlene endnu var gjort, og før Ulykkerne var sket, medens Tiden endnu var inde til at anlægge en fornuftig og en forsvarlig Politik. Men dengang var Venstre og for øvrigt ogsaa Konservative og adskillige andre lige ved at snuble over hinandens Ben i deres vilde Kapløb efter at tage Afstand fra den Art „planøkonomiske“ og „statssocialistiske“ Synspunkter. Da spændte man Musklerne. Nu skulde Restriktionerne ophæves, og Varerne skulde komme til at strømme ind til Danmark.

Jeg husker endnu, at mine Advarsler i denne Næstved-Tale kaldte en hel Strøm af korreksende og bedrevidende Kommentarer i særlig Grad i Venstrepressen ned over mit syndige Hoved. Jeg skal nævne tre Linier af en af dem. Den stod i „Frederiksborg Amts Avis“ den 20. Oktober 1945 og lød saaledes:

„I øvrigt vil de danske Forbrugere med levende Interesse bemærke, at hvad Socialdemokratiets Fører i Øjeblikket har at fortælle dem, er en Advarsel mod at faa for mange fremmede Varer ført til Danmark. Nu har Befolkningen med stigende Ærgrelse undret sig over, hvor uendelig langsomt det gaar med Tilførslen, og hvordan Løfter om Varer den ene Dag tages tilbage den næste. Naar

Hr. Hedtoft paa et saadant Tidspunkt opsætter Skræmmebilleder mod en stærkt øget Import, minder det alt for levende om den gamle, forbenede Selvforsynings-Agitation fra Trediverne. Danmark blev velstaaende ved stort Varebytte med Ulandet, men kan selvfølgelig ikke sælge, medmindre vi ogsaa vil købe. En Politik, der gaar ud paa at fremmane Faren ved størst muligt Varebytte, er et Fattigdommens Evangelium, der vil sænke Levefoden for alle Danske.“

Se, saadan var Tonen dengang. Naar en Socialdemokrat argumenterede mod den let-sindige Venstreagitation om Skatte- og Restriktionslettelser og manede til Fornuft og talte redelig og ærlig Tale til Vælgerne, saa bildte man Vælgerne ind, at det var bare „Skræmmebilleder“; disse frihedsfjendske Socialdemokrater var i Virkeligheden en Samling forbenede Selvforsyningsagitatorer, ja, en Samling professionelle Fattigdoms-evangelister. Tro ikke paa dem! Nej, stem paa Venstre, saa skal vi nok ordne det saadan, at Restriktionerne ophæves, det frie Erhvervsliv faar sin Chance, Eengangsskatten hindres — og mange andre Lyksaligheder blev stillet i Udsigt. Jo, God Morgen! Nu har vi Smerten. I Dag sidder vi med en Milliongæld til England, med de bitre Mandler, med Rulleskøjterne, med Villemoes og det hele. Noget mere idé- og planløst end den nuværende Handelsministers Politik tror jeg man skal lede længe efter. Vi er nogle Stykker, der mildt sagt har uendelig svært ved at faa Øje paa de Omraader, hvor Handelsministerens paastaaede købmandsmæssige Kunnen har gjort sig gældende.

Var det da ikke Samlingsregeringens Fejl, spørger man, at den frie Import fra England blev indført — maa Samlingsregeringen ikke tage sin store Part af Ansvaret for den nuværende ulykkelige Situation?

Paastande af denne Art har vandret Venstrepressen rundt, og jeg maa ofre et Par Ord paa dem.

Det er rigtigt, at den konservative Handelsminister i Samlingsregeringen, det ærede Medlem Hr. Fibiger, indførte en vis Frihed i Bevillingsudstedelsen paa England i Slutningen af September i Fjor. Men for det første havde vi dengang et stort og voksende engelsk Tilgodehavende, som vi intet fik for foreløbig, idet alle Rapporter fra England